

Thing kan meget godt faae Tid til at give Finanslovene en saa indgaaende Behandling, som det vil finde det nyttigt og tjenligt for sit Vedkommende. Med Hensyn til selve det foreliggende Finanslovsforslag kan jeg i alt Væsentligt henholde mig til, hvad mine ærede Meningsfæller til Venstre (Clausager og S. C. Hansen) har sagt, og jeg skal ikke videre indlade mig paa at tage frem alle de Indvendinger, som ere gjorte imod Forslaget; jeg er tilfreds med det, som det foreligger, finder det tidssvarende og vil give det min Stemme. Af de Indvendinger, der ere gjorte, vil jeg dog nævne to, forinden jeg slutter. Den ene er den, at man særlig har flaget over Indskrænkningerne paa de militære Budgetter; det er særlig paa det militære Budget, at det andet Thing har været, jeg vil sige, saa slem til at slaa ned. Det kan jeg nu slet ikke forstaa. Jeg har set efter paa det foreliggende Finanslovsforslag og set, hvor Meget det andet Thing har bevilget til Militærvæsenet, og det er ikke mindre end 17,006,000, foruden den Andel af Pensionsvæsenet paa § 17, der falder paa Militærvæsenet. Da nu hele Udgiftsbudgettet er 45 Millioner Kroner, ser man altsaa, at der er bevilget over en Trediedel eller rettere omtrent to Femtedele af hele Budgettet til Militærvæsenet. Tager vi Regjeringens Finanslovsforslag, bliver Forholdet omtrent det samme; Regjeringen har forlangt til Militærvæsenet over 20 Millioner Kr. foruden Militærvæsenets Andel af Pensionsvæsenet paa § 17. 20 Millioner af et Budget paa 52 Millioner, det bliver godt $\frac{1}{2}$. Og saa er det, at man fra dette Things Side kommer med Krav paa videre Udgifter til Militærvæsenet, som i de første 5 Aar, — hvad jeg tidligere har haft Leilighed til at gjøre opmærksom paa — ville udgjøre 10 Millioner Kr. aarlig. Dette lagt sammen med det, som ordinært kræves, er omtrent 30 Millioner Kr., med andre Ord over Halvdelen af hele vort Budget. Jeg gaad vide, om der er nogetsomhelst Land i hele Verden, hvor der gjøres saa store Krav til Militærvæsenet som her; jeg tror det ikke. Saa er der en anden Bemærkning, som i Gaar fremkom fra det ærede 4de kongevalgte Medlem (Fischer), som jeg gjerne vilde sige et Par Ord om til Slutning. Han havde forskjellige Indvendinger, men der er kun en eneste Bemærkning, jeg skal drage frem, og det er den, at han sagde som saa: Man siger nok i det andet Thing, at Regjeringen ingen Magt har, men man glemmer at tilføie, hvad Grunden er til, at Regjeringen ingen Magt har. Det Spørgsmaal opstaaede han igaar, og det besvarede han for sit Vedkommende, og jeg vil nu bevare det for mit Vedkom-

mende: Jeg har haft Leilighed til tidligere at gjøre det to Gange i dette Thing, og jeg vil nu gjentage det. Jeg tror, at det er aldeles sikkert, at Grundstaden ved hele vort offentlige Liv er ene og alene den, at der ikke er et Tillidsforhold til Stede mellem Regjeringen og Befolkningen, deri ligger hele Narsagen til, at Regjeringen Intet mægter. Jeg tror, at det er aldeles givet, at der ikke lader sig regjere paa Trods mod Folkevillien, jeg tror, at det er aldeles givet, at Folkevillien er den stærkeste Magt i ethvert Samfund, saa maa Forsatningens Form for Resten være en hvilkensomhelst. Selv under Enevalden vil det være Tilfeldet, at Folkevillien dog er den største Magt, og i samme Grad som der styres og regjeres i Pagt med Folkevillien, i samme Grad styres og regjeres der til Folkelykken, men i samme Grad, som man lægger an paa at trodse Folkevillien, i samme Grad bringer man Knytelse, Uenighed og Forstyrrelse i Samfundet.

Carstensen: Det var i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger om Bevillingerne til Forsvarsvæsenet, at jeg bad om Ordet; men jeg kan ikke modstaa Fristelsen til i Anledning af hans Slutningsudtalelse, hans Henvisning til Folkevillien, at gjøre en ganske kort Bemærkning. Folkevillien skaber ikke sig selv, og i de 35 Aar, den frie Forsatning har bestaaet, har den i overordenlig høj Grad været et Produkt af Ledernes Virksomhed — derved skal jeg blive staaende. Det ærede Medlem søgte at afkræfte de Udtalelser, der vare komne i Anledning af de mange Nedsættelser, vi have set paa Forsvarsvæsenets Budget, ved almindelige Betragtninger om de Forsvarslove, der have været forelagte Landsstinget og derefter vare blevne begravede i det andet Thing, og om andre slige ekstraordinære Bevillinger. Nei, det er ikke Sagen; thi, som baade min Kollega af Hæren og jeg har paavist, er der slet betydelige Nedsættelser paa Beløb, der udelukkende ere bestemte til at gennemføre de Love om Flaadens og Hærens Ordning, som Rigsdagen har vedtaget i 1880, og dette bør fastholdes. Kun en eneste Bemærkning skal jeg endnu gjøre. Det ærede Medlem sagde, at han vilde stemme for den foreliggende Finanslov, som han betragter som tidssvarende. Jeg tager ikke Ordet tidssvarende i den forvaltede Forstand, hvori det er benyttet i Betænkningen, jeg tager det i almenmenneskelig Betydning og spørger, om det ærede Medlem kan finde det „tidssvarende“ under Forhold som de nuværende, altsaa paa en Tid, hvor Arbejderstanden er trykket af Arbejdsnød og